

Operácia „Benedikt“

Paweł Chmielewski

3. februára 2022 ✙ Cirkev ✙ Synodalita

Zdroj: wikimedia commons

Médiá vyniesli rozsudok: Benedikt XVI. je vinný z krytia zločinov sexuálneho zneužívania maloletých. Mal by zmiznúť v hanbe zbavený akejkoľvek authority. Hoci neexistujú žiadne dôkazy, v takýchto prípadoch ich nikto ani nepotrebuje. Na presvedčenie verejnosti to stačí. A toto sa podarilo.

Mníchovská správa o sexuálnom zneužívaní v rokoch 1949 až 2019 je to najlepšie, v čo sily presadzujúce vnútrocirkevnú revolúciu mohli dúfať.

Nemecké médiá a po nich aj väčšina médií úplne nekriticky prijali tvrdenia právnikov z advokátskej kancelárie *Westpfahl Spilker Wastl*, ktorí svoje tvrdenia predstavili dňa 20. januára v Mníchove. Autori rozsiahlej, takmer 1900-stranovej správy nenechali na predstavených Mníchovskej arcidiecézy ani nitku suchú. Podľa nich systém prekladania kňazov, ktorí sexuálne zneužívali deti, z farnosti do farnosti schvaľovali všetci kardináli bez výnimky, ktorí viedli arcidiecézu od roku 1949: Michael von Faulhaber, Joseph Wendel, Julius Dopfner, Joseph Ratzinger, Friedrich Wetter a Reinhard Marx.

V prípade niektorých z nich je to pravdepodobný rozsudok, pretože v katolíckej Cirkvi v Nemecku sa po II. svetovej vojne prípady trestných činov proti maloletým riešili pomerne štandardne. O obete sa nikto veľmi nestaral, tresty uložené kňazom boli zvyčajne dosť mierne a často dočasné. Kňazi zodpovední za obťažovanie chlapcov boli po krátkom čase odvolania z kňazskej služby často opäť prijatí na vyučovanie náboženstva. Správa je teda odsúdením patologického systému; problém je však v tom, že obviňovaním iba Cirkvi sa dopúšťa hrubého anachronizmu, pretože podobný postoj k sexuálnemu zneužívaniu prevládal v povojnových desaťročiach v celej spoločnosti – a to sa netýka len Nemecka. Pripomínam, že v Berlíne sa v rámci tzv. *Kentlerovho experimentu* dlhé roky odovzdávali chlapci z problematických rodín pedofilom – s plným vedomím toho, čo to znamená. Napokon sa predpokladalo, že vzťah medzi pedofilom a dieťaťom bude obojstranne prospešný; po sexuálnej revolúcii v roku 1968 sa takéto beštiality vykonávali v súlade s „vedou“. Toto ľudí Cirkvi, samozrejme, neospravedlňuje.

Bez akýchkoľvek dôkazov

Okrem toho správa potvrdila mnohé veci, ktoré vyplynuli z podobných štúdií z iných diecéz a krajín. Zo 497 obetí zneužívania v Mníchovskej arcidiecéze tvorili najväčšiu skupinu chlapci vo veku od 8 do 14 rokov, pričom najväčší počet trestných činov bol zaznamenaný v 60. a 70. rokoch 20. storočia. Nie je jasné, či to bol dôsledok všeobecného morálneho úpadku tohto obdobia, alebo skôr kultúrnej a psychologickú formácie obetí, ktoré boli ochotnejšie ako obe predchádzajúcich generácií hovoriť o tom, čo prežili. Zrejme jedno aj druhé.

Najdôležitejšie časti správy sa týkajú Benedikta XVI. Mníchovskí právnici tvrdia, že kardinál Ratzinger ako mníchovský biskup v rokoch 1977 až 1982 pochybil v súvislosti so štyrmi kňazmi. Najdôležitejší prípad sa týka kňaza Petra H. z Essenskej diecézy, ktorý bol v roku 1979 obvinený zo zneužívania maloletých. Predstavení tejto diecézy sa rozhodli poslať ho na psychoterapiu a požiadali kúriu v Mníchove o súhlas. O prípade sa diskutovalo na stretnutí kuriálnych úradníkov v roku 1980. Nanešťastie sa potom dopustil ďalších trestných činov.

Benedikt XVI. ubezpečuje, že nemal žiadne vedomosti o minulosti pátra H. V písomnej odpovedi na otázky právnikov uviedol, že na stretnutí v roku 1980 vôbec nebol a že o kňazovi rozhodol niekto iný.

Pravdepodobne to bol páter Gerhard Gruber, vtedajší generálny vikár arcidiecézy. V roku 2010 vzal páter Gruber na seba výhradnú zodpovednosť za to, že akceptoval žiadosť Essenskej diecézy. Advokátska kancelária *Westpfahl Spilker Wastl* však na základe zápisnice zo spomínaného kuriálneho stretnutia zistila, že kardinál Ratzinger bol v rozpore so svojimi slovami na tomto stretnutí prítomný, dokonca mal na ňom hovoriť o viacerých celocirkevných záležitostiach. Na základe toho právnici dospeli k záveru, že Benedikt XVI. musel vedieť o pedofilnej minulosti otca H. a schválil jeho pobyt v Mníchove.

Problém je, že na to neexistuje žiadny dôkaz. Benedikt XVI. sa na stretnutí skutočne zúčastnil: niekoľko dní po zverejnení správy vydal krátke vyhlásenie, v ktorom priznal, že jeho predchádzajúce tvrdenie o neúčasti bolo výsledkom omylu. Ubezpečil však, že na stretnutí sa nijako nerokovalo o životopise pátra H. V tom čase existovala len informácia, že Essenská diecéza žiada, aby bol kňaz prijatý na psychoterapeutickú liečbu. To je všetko. Tvrdiť na tomto základe, že kardinál Ratzinger vedome zveril nejakú pastoračnú službu pedofilovi, je preto obyčajné ohováranie.

Kardinál Reinhard Marx

zdroj: wikimedia commons

Náhodný dátum?

Podobne *de facto* ohováračské sú aj obvinenia proti nemu v ďalších troch prípadoch. Kancelária tvrdí, že kardinál Ratzinger uložil iba mierne tresty dvom zneužívajúcim kňazom. Benedikt XVI. tvrdí, že podobne ako v prípade otca H., ani v ich prípade to nebol on, kto rozhodoval. Vo štvrtom prípade sú obvinenia obzvlášť perfídne. Koncom 70. rokov 20. storočia jeden kňaz požiadal kardinála Ratzingera o udelenie farnosti, čo kardinál Ratzinger prijal. Tento kňaz v 60. rokoch sexuálne zneužíval chlapcov. Právnicki si myslia, že Benedikt XVI. o tom musel vedieť, pretože... kedysi trávil dovolenku v niekdajšej farnosti tohto kňaza. Predpokladajú, že Ratzingerovi musel niekto povedať o pedofilných činoch kňaza a napriek tomu, že o tom vedel, mu neskôr pridelil farnosť. Opäť na to neexistuje žiadny dôkaz a sám Benedikt XVI. tvrdí, že kňaza vôbec nepoznal.

A hoci nie je dôvod mu neveriť, kritika padá nielen zo strany liberálnych médií, ale aj od mnohých ľudí Cirkvi. V Nemecku Benedikta XVI. skritizoval aj predseda Nemeckej biskupskej konferencie Georg Bätzing a jeho zástupca biskup Franz-Josef Bode. Páter Hans Zollner SJ, popredný nemecký odborník na sexuálne zneužívanie a poradca Rímskej kongregácie pre klérus, nad Benediktovým postojom zalamoval rukami. Podľa jeho názoru by mal jednoducho „priznať, že urobil chybu“. K tomu ho vyzval aj aachenský biskup Helmut Dieser. Vplyvný nemecký kanonista profesor Thomas Schuller sa dokonca domnieval, že pápež Benedikt svojimi slovami citovanými v správe „zničil celé svoje životné dielo“. Benedikta sa snažia brániť iba konzervatívni hierarchovia, ako napríklad kardinál Gerhard Müller a Rudolf Voderholzer.

Je možné, že dátum zverejnenia mníchovskej správy je náhodný. Potom však ide o vzácnu zhodu okolností, že začiatkom februára sa vo Frankfurte uskutoční tretie synodálne zhromaždenie, teda stretnutie rozhodovacieho orgánu nemeckej Synodálnej cesty, iniciatívy, ktorá sa usiluje o hlbokú premenu katolíckej Cirkvi, aby zosúladila katolícku prax a náuku so súčasnými názormi na výkon moci, chápanie sexuality či prežívanie kňazstva. Lídrmi Synodálnej cesty sú liberálni biskupi a laici z Ústredného výboru nemeckých katolíkov. Svoje reformné požiadavky odôvodňujú potrebou poučiť sa z krízy sexuálneho zneužívania. Obvinenia voči pápežovi Benediktovi XVI. a skutočnosť, že v očiach verejnosti je v skutočnosti obhajcom pedofilov, im maximálne vyhovujú. Niet divu, že hneď po zverejnení Mníchovskej správy sa na Odre priam roztrhlo vrece s liberálnymi požiadavkami.

V diskusii vystúpil napríklad kardinál Reinhard Marx, súčasný mníchovský metropolita, a obvinil správu z nedostatku empatie voči obetiam zneužívania a z procesných chýb v prípade dvoch kňazov. Kardinál sa však nesústredil ani tak na ospravedlnenie za jeho postoj, ako skôr na ubezpečenie, že na Synodálnej ceste sa čoskoro podniknú tie „správne kroky“. Nemecký zväz katolíckej mládeže oznámil, že na základe tejto správy je potrebné zmeniť katolícke učenie o sexuálnej morálke. Vplyvný generálny vikár Essenskej diecézy, páter Klaus Pfeffer, vyzval na to isté. Biskup Helmut Dieser žiadal ospravedlnenie homosexuálom za doterajší postoj Cirkvi a vyzval na povolenie požehnávať páry rovnakého pohlavia. V ten istý deň ako mníchovská správa uverejnil francúzsky denník *La Croix* rozsiahly rozhovor s luxemburským metropolitom, kardinálom Jeanom-Claudom Hollerichom. Ten vyzval na liberalizáciu celibátu a nový pohľad na homosexualitu kňazov; otvorene tiež odmietol tézu Benedikta XVI., že kríza zneužívania súvisí so sexuálnou revolúciou z roku 1968.

Ešte zaujímavejšia je otázka, aký vplyv budú mať obvinenia voči Benediktovi XVI. na proces synody o synodalite, ktorú pápež František otvoril v októbri 2021. Aj tento proces je okrem iného motivovaný krízou

zneužívania. Zdá sa, že dnes by sa už nemohla zopakovať situácia z roku 2020, keď kniha Benedikta XVI. a kardinála Roberta Saraha prakticky znemožnila doviest do konca plán na uvoľnenie celibátu. Dnes by už hlas pápeža Benedikta nemusel nikomu prekážať. Jeho autorita bola fakticky výrazne našttrbená – síce nie faktami, ale pre účely revolúcie na tom nezáleží. Dôležitý je účinok, a ten je zdrvivý.

Prof. Dariusz Oko z *Pápežskej Univerzity svätého Jána Pavla II.* sa vo svojej odvážnej knihe ***Levandulová Mafia. S pápežmi a biskupmi proti homoklikám v Cirkvi*** pokúša pozrieť na tzv. levandulovú mafiu, ktorá pôsobí v Cirkvi, je jej skrytou chorobou, ničiacou jej organizmus. Kniha nie je namierená proti ľuďom, ale proti ľudským zlyháním, ktoré sú zjavné. Jej cieľom nie je vyvolať pohoršenie, ale pomenovať obrovskú krízu, ktorá, zdá sa, nemá riešenie...

Knihu si možno objednať na adrese: **<https://www.christianashop.sk/levandulova-mafia-s-papezmi-a-biskupmi-proti-homo-klikam-v-cirkvi/>**

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/operacia-benedikt/>